

Til § 8 og § 9.

Bestemmelserne er enslydende med tjenestemandsløven 1969 §§ 8 og 9, bortset fra § 9, stk. 2.

Efter henstilling fra Dispensationsnævnet foreslås det, at man ved ansættelsen præciserer, at status som ikke-hjemmehørende kun kan have for tiden, d. v. s. så længe betingelserne i henhold til § 10, stk. 4 er til stede. Der henvises til bemærkningerne til § 10.

Til § 10.

Bestemmelsen er bortset fra en redaktionel ændring i stk. 1 enslydende med lov om statens tjenestemænd i Grønland af 1964 § 85, hvilken bestemmelse fastlægger kriteriet for sondringen mellem hjemmehørende og ikke-hjemmehørende tjenestemænd. Det er således i lovforslaget lagt til grund, at de af Grønlandsudvalget af 1960 fastsatte retningslinier fremdeles skal finde anvendelse. Til ikke-hjemmehørende tjenestemænd ydes et grønlandstillæg, hvis størrelse fastsættes ved aftale, jfr. § 41, stk. 2.

Det i 1964-lovens § 85 omhandlede Dispensationsnævna har til brug ved udarbejdelse af dette lovforslag afgivet en redegørelse for nævnets praksis.

Heraf fremgår følgende:

I tilfælde, som angår dispensation til tjenestemænd født i Grønland, eller som har haft bopæl dér inden det fyldte 5 år, følges den praksis altid at nægte dispensation, såfremt andrageren har fast bopæl i Grønland ved antagelsen. Har andrageren fast bopæl uden for Grønland ved antagelsen, i praksis altid i Danmark, er som forudsætning for opnåelse af dispensation krævet både et mangeårigt ophold uden for Grønland og andre særlige forhold, som indicerer et fast tilhørsforhold til Danmark. Det er eksempelvis statueret, at 10 års ophold i Danmark fra det 20. til det 30. år ikke i sig selv motiverer en dispensation fra status som hjemmehørende, hvilket også efter praksis gælder ophold i en kortere eller længere årrække i Danmark alene med det formål at gennemgå en uddannelse. Som særligt tilhørsforhold til Danmark, hvorpå nævnet har lagt vægt, kan nævnes sådanne momenter, som hvorvidt andrageren har bevaret fast bopæl og skattepligt i Danmark, hvorvidt andrageren er ansat i en tjenestemandsstilling i Danmark, hvorfra han eventuelt træder uden for nummer, hvorvidt andrageren har tilbagebetalt en eventuel uddannelsesgæld, og hvorvidt andrageren har forrettet militærtjeneste i Danmark.

Såfremt nævnet har skønnet, at der i den konkrete sag burde meddeles dispensation, er denne normalt kun givet for et tidsrum af indtil 2 år ad gangen.

I sager om dispensation til tjenestemænd, som er født i Danmark, men som ved antagelsen har haft bopæl i Grønland, har det været nævnets almindelige praksis som altovervejende hovedregel at meddele afslag på dispensationsansøgninger, idet man dog i ganske enkelte sager har gjort undtagelser herfra. Der er således i 2 tilfælde givet dispensation for en periode af 2 år under hensyn til, at de pågældende tidligere gennem længere tid havde været ansat som ikke-hjemmehørende og kun ganske kort forinden nyansættelse fandt sted havde afbrudt tjenesteforholdet. Desuden er i enkelte tilfælde meddelt varig dispensation for lærere, som på grund af forhold i forbindelse med normeringsloven ikke straks kunne fastansættes efter den normale prøvetids udløb.

Bortset fra tilfælde, hvor dispensation fra status som hjemmehørende tidligere har været meddelt for et bestemt åremål, har nævnet været tilbageholdende i sager om fratagelse af status som ikke-hjemmehørende, når retsstillingen som udsendt er den oprindelige. I de enkelte tilfælde, hvor fratagelse af en status som ikke-hjemmehørende er sket, har der været tale om personer, som forinden har haft flere års beskæftigelse i Grønland, og hvis ægtefælle som hjemmehørende har drevet privat erhvervsvirksomhed af større omfang, hvorved bemærkes, at det er en betingelse for at erhverve næringsbrev i Grønland, at erhververen er hjemmehørende dér. Efter henstilling fra Grønlands Landsråd skal spørgsmålet om Dispensationsnævnets fortsatte beståen tages op til overvejelse 10 år efter lovens ikrafttræden.

Til § 11.

Bestemmelsen er enslydende med tjenestemandsløven 1969 § 10.

Til § 12.

Bestemmelsen er enslydende med tjenestemandsløven 1969 § 11.

Til § 13.

Bestemmelsen er enslydende med tjenestemandsløven 1969 § 12. Ministeriet for Grønland har efter praksis ansat tjenestemænd således, at deres lokale ansættelsesområde er Grønland. Ansættelsesområder vil fremtidig være genstand for aftale, og man har ikke anset det for fornødent at foreslå bestemmelserne i loven af 1964 om statens tjenestemænd i Grønland § 4, sidste led og normerings- og klassificeringsloven af 1958 § 160, stk. 1 opretholdt.

Til § 14.

Bestemmelsen er enslydende med tjenestemandsløven 1969 § 13, idet det findes velbegrundet, at det